

Hadakozom a világgal s idővel
Óriásoknak szegülök ellene
Jégverésben állok meztelen
malmok acélzugását hallom
s remegő ujjaim közt görcsös tollam
szalmaszálam, egyetlen fegyverem
(Babits Mihály: Töredékek)

Kedves Kollegáim!

Most vettem csak észre, hogy milyen nehéz feladat elé állítottam magam, mikor Kongresszusunk jelképének Marton László Babits Mihály-szobrát választottuk. Babits Mihály életműve és élete szinte mindenben ellentmond annak, amit sokunk számára a sürgősségi ellátás jelent. Az „elefántcsonttorony” bölcsész nyelvész, kimagasló, mindig tanulni kész kulturáltsága mellett is több volt, mint epigon. A Nyugatot főszerkesztőként megosztani képes halhatatlan, az ellentmondásos Jónás, a harcos pacifista, élete végén ráébredt művészete apolitizáltságának lehetetlen voltára. Az „elefántcsonttorony” izoláltsága idegen a sürgősségi ellátás szemléletében és gyakorlatában megmutatkozó nyitottságtól, integratív jellegtől.

Ha valami üzenete van Babits művészetének és életének az MSOTKE X. Kongresszusa számára, 2011. hazai sürgősségi ellátásának, azt képviselő minden Kollegámnak, az az, hogy vannak és lesznek mindig olyan óriások is, akik képesek elismerni hibáikat és képesek a változásra. A sürgősségi orvostan ma ismét a szakmapolitika fókuszába került – ennek hátterében nem csupán egy XXI. századi minőségi és hatékony ellátási szemlélet, hanem gazdasági lehetőség is áll. Az Európai Unió két szakterület hangsúlyos fejlesztésére dolgoz ki programot, támogatási rendszert, a gerontológia mellett ez a sürgősségi orvostan. Ez volt az oka, hogy a gyorsan mozduló világban, az European Union of Medical Specialist most októberben egy sürgősségi szekció megalakításáról határozott. A gazdasági lehetőség, egy likviditási gondokkal küzdő egészségügyi rendszerben különösen, mindig egy stílus hígulását eredményezi. Most ez a hígulás veszélyezteti a hazai oxyológia-sürgősségi orvostant is. Alapértékeinket csak úgy tarthatjuk meg, ha egyre többen és koherens módon tudjuk azt képviselni. Ebben a relációban, ennek a kongresszusnak kiemelt szerepe van. Egyéni harcokkal, feltételrendszerek hiányával, szemléleti inkoherenciával is túlterhelt világunkban támogatást, hitet a szakmánktól és az azt azonosan képviselni tudóktól, velük való közös együttműködéstől nyerhetünk. Az MSOTKE X. Kongresszusa nem kevesebb lehetőséget kínál most minden résztvevő Kollegánknak. Együtt, közös nyelven a szakmánkkal foglalkozni ezen a két-három napon, beszélgetni egymással, tanulni, vitatkozni és tapasztalatot szerezni... ráérezni arra, hogy egy csodálatos szakterület képviselőjében nem vagyunk egyedül.

Visszatérve Babitshoz, az egyéni szalmaszálak sokasága a hazai oxyológia-sürgősségi orvostan létének, fejlődésének, valós képviselhetőségének garanciája. Ebben a szellemben, a szervezők nevében, várlak minél többeneket és kívánom, a Kongresszusunk, aktív, számotokra is jó élményt adó módon, töltse be küldetését!

Berényi Tamás dr.